

Til gjeldsinformasjonsforetakene

VÅR REFERANSE
22/12073

DERES REFERANSE

DATO
29.11.2022

Utlevering av gjeldsopplysninger til tredjeparter

1. Innledning

Finanstilsynet viser til gjeldsinformasjonsloven § 12 annet ledd bokstav d), hvor det fremkommer at gjeldsinformasjonsforetak kan utlevere opplysninger til den opplysningene gjelder. Det fremgår av forarbeidene at bestemmelsen klargjør at enhver skal kunne få utlevert opplysninger om seg selv. Videre vises det til at dette kravet også følger av alminnelige regler om innsynsrett i personopplysningsloven og at bestemmelsen er tatt med av informasjonshensyn.

Det følger videre av nevnte bestemmelse i syvende ledd at gjeldsopplysninger bare kan utleves skriftlig, enten elektronisk eller papirbasert. Ifølge forarbeidene til loven, er formålet med denne bestemmelsen å bidra til at uvedkommende ikke får tak i slike opplysninger, og at utleveringen kan loggføres på en tilfredsstillende måte. Det nevnes for ordens skyld at slik utlevering skal være vederlagsfri, jf. § 14.

Likelydende brev er sendt til de tre gjeldsinformasjonsforetakene med konsesjon til å drive gjeldsinformasjonsvirksomhet.

2. Retten til innsyn i egne personopplysninger

Retten til innsyn i egne personopplysninger følger av personvernforordningen artikkel 15, og etter artikkel 12 nr. 2 skal den behandlingsansvarlige legge til rette for at den registrerte kan utøve retten til innsyn i sine egne gjeldsopplysninger. Finanstilsynet viser til at gjeldsinformasjonsforetakene har etablert digitale innsynsløsninger, hvor den registrerte verifiseres ved BankID. Etter Finanstilsynets vurdering må foretaket også kunne utlevere gjeldsinformasjonen til personer som av ulike årsaker ikke kan benytte seg av den digitale løsningen. Dette vil normalt forutsette manuell og kanskje papirbasert behandling av en innsynsanmodning.

Gjeldsinformasjonsforetaket skal forsvarlig forsikre seg om at opplysningene utleveres til rette vedkommende. Personvernforordningen åpner for at behandlingsansvarlige kan kreve ytterligere opplysninger som er nødvendig for å få bekreftet vedkommendes identitet, jf. artikkel 12 nr. 6. Når den som anmoder om innsyn ikke legitimerer seg ved bruk av BankID, er det Finanstilsynets vurdering at det må kunne kreves at vedkommende identifiserer seg på annen måte.

3. Innsyn for verger og andre tredjeparter

Finanstilsynet legger til grunn at dersom det foreligger fullmakt, og denne er dekkende for formålet, vil fullmektigen kunne få gjeldsopplysninger i samme utstrekning som den registrerte selv. På samme måte vil en verge kunne få ut gjeldsopplysninger i medhold av den nevnte bestemmelsen dersom vergens mandat omfatter økonomiske forhold.

På samme måte som for den registrerte selv, må imidlertid gjeldsinformasjonsforetaket legge til rette for at tredjeparter som ikke kan benytte de digitale løsningene for innsyn, får tilgang til gjeldsinformasjonen på annen måte, men da mot å fremlegge nødvendig dokumentasjon på identitet og fullmaktsforhold.

4. Samtykkeløsninger

Der gjeldsinformasjonsforetaket legger til rette for at den registrerte kan samtykke digitalt til at tredjeparter får tilgang til vedkommendes gjeldsopplysninger, for eksempel gjennom nettbanken, er det krav til forsvarlig etablering av den registrertes samtykke. Generelt skal samtykke til utlevering av personopplysninger til tredjeparter gis frivillig og informert ved en aktiv handling. I tillegg må samtykket være spesifikt, utvetydig, dokumenterbart og mulig å trekke tilbake. Det må også foreligge forsvarlig løsning for verifisering av vedkommendes identitet.

For å sikre at den som samtykker til utlevering av gjeldsopplysninger til tredjeparter er rette vedkommende, må det etter Finanstilsynets vurdering skje ved en eksplisitt signering ved bruk av minimum to-faktor autentisering. Videre må det fremgå klart for den registrerte hva vedkommende samtykker til og at samtykket kan trekkes tilbake. Samtykkeavtalen som inngås, må lagres på en slik måte at informasjonen ikke senere kan endres eller at det foreligger versjonsstyring på en slik måte at inngåtte avtaler ikke kan endres/overskrives. Mest hensiktsmessig kan dette skje ved at det inngått samtykkeavtale lagres adskilt fra operativ løsning.

5. Oppsummering

Gjeldsinformasjonsforetakene må, basert på egen risikovurdering, ha rutiner og kontroller som både ivaretar den registrertes rett til innsyn, også via fullmektiger og andre tredjeparter, og at personopplysninger ikke blir utlevert til uvedkommende, enten dette skjer digitalt eller papirbasert, jf. forskrift om risikostyring og internkontroll.

Digitale løsninger for tredjepartsinnsyn må oppfylle kravene til verifisering og gyldig samtykke.

For Finanstilsynet

Anne Merethe Bellamy
direktør for markedstilsyn

Anne-Kari Tuv
seksjonssjef

Dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ikke håndskrevne signaturer.